

Kasdienė duona. **Daug pasiekę žmonės.**

Grožimės rudens spalvomis. Kiekvienas metų sezonas savaip gražus. Tačiau juose yra ir nelabai mus džiuginančių dalykų.

Žmogaus gyvenime taip pat yra sezonai. Aplink mus yra žmonių, kurie savo gyvenimo sezonus gyvena vaisingai. Kiek jų? Tokių yra nedaug. Kokie tai žmonės? Ar tai tie, kuriems pasisekė? O gal tai žmonės, kuriems Dievas dovanuoja kažkokius ypatingus gabumus? O gal tai tie ryžtingieji, kurie tiesiog negailėjo pastangų ir prasiveržė iš mūsų tarpo toli į priekį? Nepaprastas tai reikalas veržtis iš pasirinkusios sukti ratus kalno papėdėje minios ir kopti į viršūnę.

Visi žmonės yra sukurti būti unikaliomis asmenybėmis. Tačiau daugelis jų yra patenkinti būdami tik vidutinybėmis.

Dar senovės išminčiai yra pastebėję, jog žmonėms suteikus laisvę daryti tai, ką jie nori, paprastai jie ima vieni kitus mėgdžioti – siekia to ir daro tai, ką mato kitus siekiant ir darant.

Užauga didelėmis asmenybėmis ir daug pasiekia tik nedaugelis - tie žmonės, kurie supranta ir vertina tai, jog yra unikalios asmenybės, Dievo sukurtos kažkuriems konkrečioms uždaviniam spręsti. Kad toks susivokimas įvyktų, reikalingi pokyčiai mumyse. Apaštalas Paulius rašė laiškuose romiečiams ir efeziečiams:

Ir nesekite šiuo pasauliu, bet pasikeiskite atsinaujindami dvasia, kad galėtumėte suvokti Dievo valią, – kas gera, tinkama ir tobula. (Rom 12:2)

И не сообразуйтесь с веком сим, но преобразуйтесь обновлением ума вашего, чтобы вам познавать, что есть воля Божия, благая, угодная и совершенная. (Рим 12:2)

Privalu atsižadėti ankstesnio senojo žmogaus gyvenimo būdo, žlugdančio apgaulingais geismais, atsinaujinti savo proto dvasinėje gelmėje, apsilikti nauju žmogumi, sukurtu pagal Dievą teisume ir tiesos šventume. (Ef 4:22-24)

Mūsų protas yra kaip sąsiuvinis, kuriame užrašome ką tik norime. O paskui semiamės iš jo minčių. Protą reikia apšviesti – leisti sau į dalykus žvelgti iš Dievo perspektyvos, o ne iš savo požiūrio taško, kuriuo pasitikėti negalima, nes jis keičiasi kartu su įgijama gyvenimo patirtimi. Protas apšviečiamas Biblijoje užrašytu Dievo žodžiu, kuomet jį girdėdami arba skaitydami apmąstome. Tokių pastangų dėka ateina suvokimas, kad yra kiekvienam asmeniškai skirta gyvenimo programa, kuri yra ne jo paties ar kitų žmonių sumanyta, o numatyta paties Dievo ir įrašyta jame. Tuomet kyla noras su Kūrėju apie tai kalbėtis.

„Kas mane myli, tą gelbėsiu, – saugosiu jį, nes jis žino mano vardą. Kai jis manęs šauksis, jo išklausysiu, – su juo būsiu varge, jį išgelbėsiu, pagerbsiu (hebr. *kabar – padarysiu svariu*). Pasotinsiu jį ilgu amžiumi, pagirdysiu jį savo išganymu (hebr. *yashua – išgelbėjimu - Jėzumi*)“.

Kuomet žmogus nuoširdžiai atsiverčia tikėti Jėzų Kristų kaip Dievo siųstą jį Gelbėtoją, jei negaili skirti laiko kalbėjimuisi su juo - malda, jis išgyvena lemtingai svarbias patirtis. Gerbti kažką, tai reiškia kreipti savo dėmesį į tą kažką, nes tai yra svarbu. Jėzui svarbus yra kiekvienas žmogus, o žmoguje jam labiausiai rūpi jo unikalumas. Todėl Jėzus vienaip ar kitaip kreipia mūsų dėmesį į tai, kuo skiriamės nuo kitų, kviečia išvystyti dovanotus gabumus, tarnauti jais kitiems.

Savo unikalumą vystantis žmogus tampa svariu. Svarumas pasireiškia įtaka žmonėms ir pasauliui. Ten, kur Dievo artumoje įgijęs svorį žmogus pasirodo, pasidaro šviesiau. Žmonės kažkokiu būdu jaučia iš jo sklindančią ir gerą įtaką darančią šviesą. Tokiam garbingam šviesuoliui sukant į butiką, paskui jį vidun sugarma būrys tų, kurių tikslas nėra įsigyti išskirtinį daiktą. Dievo pagarbą priėmusio žmogaus ištarti žodžiai taip pat yra svarūs – anie lengvai savo pusėn nusveria jiems ausis atsukusiųjų proto ir širdies svarstyklės.

Vidutiniškumo dvasia verčia mus prisitaikyti prie pasaulio. O atsakomybę už savo unikalumą ir pašaukimą suvokusios asmenybės keičia pasaulį, daro jį geresnį.

Malda: Viešpatie, aš nenoriu prarasti gyvenimo. Aš noriu tapti mano pašaukime daug pasiekusiu žmogumi. Aš nenoriu varžytis su kitais. Tik noriu maksimaliai padaryti tai, ką esi man patikėjęs. Nes davei man tik vieną gyvenimą, todėl aš noriu ne riedėti nuo kalno, o kilti į jo viršūnę. Aš noriu būti tarpe daug pasiekusiųjų. To prašau per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų. Amen.

Malda: Viešpatie, dėkoju, kad nenori palikti manęs vidutinybių pozicijose. Noriu būti žmogumi iš didžiosios raidės – tuo (ta), kuri(s) išpildė tavo man skirtąjį pašaukimą. Dėkoju, kad palikai pavyzdį Jėzaus Kristaus, kuris būdamas 33 metų pasiekė jam numatytas pozicijas užkopydamas į jam skirtą viršūnę. Dieve, tu nori, kad aš nesutikčiau su kažkuo mažiau, nes tu turi mano atžvilgiu didelį, milžinišką planą. Padėk man būti žmogumi, kuris sutinka su tavo man numatytais perspektyvomis. Atverk mano ausis ir akis. To prašau per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų. Amen.